

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 99

Rozeslána dne 9. prosince 1999

Cena Kč 12,90

O B S A H:

300. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích
301. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravují postupy účtování pro podnikatele

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravují postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravují postupy účtování u malých příspěvkových organizací a u jiných drobných organizací účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví a u zálohovaných organizací

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro zdravotní pojišťovny

300**VYHLÁŠKA****Ministerstva dopravy a spojů**

ze dne 17. listopadu 1999,

**kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb.,
kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích**

Ministerstvo dopravy a spojů stanoví podle § 22
odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komuni-
kacích:

Čl. I

Vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon
o pozemních komunikacích, se mění takto:

Příloha č. 4 zní:

„Příloha č. 4 k vyhlášce č. 104/1997 Sb.

SEZNAM**úseků dálnic a rychlostních silnic, jejichž užití nepodléhá zpoplatnění (§ 22 odst. 2 zákona)**

Označení (km)	Úsek	Délka
D 1	Spořilov-východ (Praha) – Chodov (Praha)	1,9
D 1	Brno-západ – Slatina (Brno)	11,0
D 2	Brno-jih – Chrlice	3,2
D 2	Břeclav (I/55) – hranice SR	12,1
D 5	Kateřina – Rozvadov	6,8
D 8	Řehlovice – Trmice	4,9
R 1	Hornopočernická (II/611) (Praha) – Běchovice (I/12) (Praha)	2,9
R 1	Slivenec (Praha) – Třebonice (D 5) (Praha)	6,6
R 5	MÚK Ejovice – MÚK Hrádecká hospoda	4,1
R 7	Letiště (Praha) – Kněževes	1,9
R 8	Březiněves (II/243) (Praha) – Zdiby (D 8)	3,1
R 10	Hornopočernická (II/611) (Praha) – Radonice	3,0
R 10	Bezděčín – Kosmonosy	7,0
R 23	Brno-západ (D 1) – Pisárky (Brno)	3,0
R 35	Křelov – Olomouc	3,5
R 43	Královo Pole (Brno) – Česká	7,4
R 50	Židenice (Brno) – Líšeň (Brno)	3,4
R 52	Modřice – Rajhrad	4,0
R 52	Pohořelice (obchvat)	3,5
R 56	Ostrava (II/478) – Frýdek-Místek (II/473)	12,3
R 63	Bystřany (I/8) – Řehlovice	7,4

Nezpoplatněné úseky dálnic jsou označeny dopravní značkou č. D 14a „Dálnice“ s dodatkovou tabulkou „Bez poplatku“. Nezpoplatněné úseky rychlostních silnic jsou označeny dopravní značkou č. D 15a „Silnice pro motorová vozidla“ s dodatkovou tabulkou „Bez poplatku“.

Čl. II**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

doc. Ing. Peltrám, CSc. v. r.

301

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 1. října 1998 byla v Praze podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 30 odst. 2 dne 27. září 1999. Podle odstavce 4 téhož článku dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Českou republikou a Indickou republikou přestane provádět Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, podepsaná v New Delhi dne 27. ledna 1986, vyhlášená pod č. 77/1987 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

**mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmu a z majetku**

Vláda České republiky a vláda Indické republiky,
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku s cílem podpořit ekonomickou spolupráci mezi oběma zeměmi,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v Indii:

- (i) daň z příjmů, včetně jakékoli přírážky k ní; a
 - (ii) daň z celkového majetku;
- (dále nazývané „indická daň“);

b) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané „česká daň“).

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoli daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní uvedených v odstavci 3. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Indie“ označuje území Indie a zahrnuje teritoriální moře a vzdušný prostor nad ním, jakož i jakoukoli jinou přímořskou zónu, kde Indie vykonává svrchovaná práva, jiná práva a jurisdikci, a to podle právních předpisů Indie a v souladu s mezinárodním právem, včetně Úmluvy OSN o mořském právu;

- b) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- c) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost, sdružení osob a jakéhokoli jiného nositele práv považovaného za daňový subjekt podle platných daňových zákonů v příslušném smluvním státě;
- d) výraz „společnost“ označuje jakoukoli právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- e) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- f) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem provozovanou podnikem, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- g) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v Indii ministerstvo financí ústřední vlády (odbor státních příjmů) nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v České republice ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
- h) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;
- i) výraz „daňový rok“ označuje:
 - (i) v případě Indie „předcházející“ rok, tak jak je definován podle oddílu 3 zákona o daních z příjmů z roku 1961;
 - (ii) v případě České republiky kalendářní rok;
- j) výraz „daň“ označuje, podle souvislosti, českou daň nebo indickou daň, ale nezahrnuje žádnou částku splatnou z důvodu jakéhokoliv neplacení nebo opomenutí ve vztahu k daním, na které se tato smlouva vztahuje, nebo která představuje penále nebo pokutu uloženou k těmto daním;
- k) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Indickou republiku.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů tohoto státu, které upravují daně, na které se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení. Jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě se nachází místo jejího skutečného vedení, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo, kde se těží přírodní zdroje;

- g) prodejní místo;
- h) sklad, pokud jde o osobu poskytující skladní zařízení jiným; a
- i) farmu, plantáž nebo jiné místo, kde jsou vykonávány zemědělské, lesnické, plantážní nebo s tím související činnosti.

3. Staveniště nebo stavba, montáž nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený vytváří stálou provozovnu, pouze pokud taková stavba, projekt nebo dozor trvá déle než šest měsíců.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoli jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa pro podnikání vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 – jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném smluvním státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, jestliže tato osoba:

- a) má a obvykle používá v tomto státě oprávnění, které jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce; nebo
- b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně dodává zboží jménem podniku.

6. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že pojišťovna jednoho smluvního státu, s výjimkou zajišťovací, má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné

na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí, prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7.

7. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Avšak jestliže činnosti takového zástupce jsou zcela nebo téměř zcela věnovány zájmům tohoto podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny, letadla a motorová vozidla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způso-

bem, mohou být zisky podniku rovněž zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde, a to v souladu s ustanoveními a s výhradou omezení daňových zákonů tohoto státu.

4. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

5. Zisky, které mají být přičteny stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

6. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných částech této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Loďní a letecká doprava

1. Zisky, které plynou podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Zisky, které plynou dopravnímu podniku, který je rezidentem jednoho smluvního státu, z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů a jiného zařízení pro přepravu kontejnerů) používaných pro přepravu zboží v mezinárodní dopravě, podléhají zdanění jen v tomto smluvním státě, pokud kontejnery nejsou používány pouze na území druhého smluvního státu.

3. Úroky z fondů přímo souvisejících s provozováním lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě se pro účely tohoto článku považují za zisky, které plynou z provozování takovýchto lodí nebo letadel, a ustanovení článku 11 se nepoužijí, pokud jde o takovéto úroky.

4. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoli zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend. Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit divi-

dendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 budou úroky mající zdroj v jednom smluvním státě osvobozeny od zdanění v tomto smluvním státě, pokud budou pobírány a skutečně vlastněny nebo pobírány v souvislosti s půjčkou nebo úvěrem poskytnutou nebo zaručenou:

a) vládou, nižším správním útvarem nebo místním úřadem druhého smluvního státu; nebo

b) (i) v případě Indie Reseršní bankou Indie, Průmyslovou finanční korporací Indie, Průmyslovou rozvojovou bankou Indie, Export-Import bankou Indie, Národní stavební bankou, Rozvojovou bankou Indie pro malé podnikání a Průmyslovou úvěrovou a investiční Korporací Indie (ICICI); a

(ii) v případě České republiky Českou národní bankou, Českou exportní bankou, Exportní garanční a pojišťovací společností a Konsolidační bankou; nebo

c) jakoukoli jinou institucí, jak může být čas od času dohodnuto mezi příslušnými úřady smluvních států.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, ať zajištěných, či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících, či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně premií a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládaná za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě,

ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky a poplatky za technické služby

1. Licenční poplatky nebo poplatky za technické služby mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky nebo poplatky za technické služby však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby.

3. a) Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoli autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoli průmyslového, ob-

chodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

- b) Výraz „poplatky za technické služby“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za prokázání jakýchkoli manažerských, technických nebo poradenských služeb, včetně poskytnutí služeb technickými nebo jinými pracovníky, avšak nezahrnuje platby za služby uvedené v člancích 14 a 15 této smlouvy.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky nebo poplatky za technické služby zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům nebo poplatkům za technické služby, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky nebo poplatky za technické služby mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby, ať je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky nebo poplatky za technické služby, a tyto licenční poplatky nebo poplatky za technické služby jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky nebo poplatky za technické služby mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků nebo poplatků za technické služby, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky, které pobírá podnik smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.

4. Zisky ze zcizení podílů na akciovém kapitálu společnosti, jejíž majetek pozůstává přímo nebo nepřímo hlavně z nemovitého majetku umístěného ve smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení jiných podílů na společnosti, než které jsou uvedeny v odstavci 4, která je rezidentem smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto státě.

6. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3, 4 a 5, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stále základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo

b) jestliže se jeho pobyt ve druhém státě po jedno nebo více období rovná nebo přesahuje v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která plyne z jeho činností vykonávaných v tomto

druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, chirurgů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19, 20 a 21 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být takové odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a
- odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a
- odměny nejdou k tíži stále provozovny nebo stále základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě podnikem smluvního státu zdaněny v tomto státě.

4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písm. b) zahrnuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluv-

ního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sprotovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy z činností vykonávaných umělcem nebo sportovcem v jednom smluvním státě, jestliže návštěva tohoto státu je převážně financována z veřejných fondů druhého smluvního státu nebo jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen ve smluvním státě, jehož je umělec nebo sportovec rezidentem.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění jen v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

- a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.
- a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická

osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti a učni

1. Student nebo učeň, který je nebo byl rezidentem jednoho smluvního státu bezprostředně před svým příjezdem do druhého smluvního státu a který se zdržuje v tomto druhém smluvním státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, bude v tomto druhém státě osvobozen od zdanění, kromě podpor, půjček a stipendií, rovněž z:

- a) plateb mu provedených osobou, která je rezidentem mimo tento druhý stát, za účelem úhrady nákladů jeho výživy, vzdělávání nebo výcviku; a
- b) odměn ze zaměstnání v tomto druhém státě, a to z částky nepřesahující částku, která je osvobozena od zdanění podle právních předpisů tohoto druhého smluvního státu za každý daňový rok, pokud takové zaměstnání přímo souvisí s jeho studiem nebo je vykonáváno za účelem úhrady nákladů jeho výživy.

2. Výhoda z tohoto článku bude poskytnuta jen pro takové časové období, které je přiměřené nebo obvykle požadované k ukončení vzdělávání nebo vykonávání výcviku, ale v žádném případě nebude mít žádná fyzická osoba výhody z tohoto článku déle než sedm po sobě jdoucích let od data jejího prvního příjezdu do tohoto druhého smluvního státu.

Článek 21

Profesoři, učitelé a výzkumní pracovníci

1. Profesor nebo učitel, který je nebo byl rezidentem jednoho smluvního státu bezprostředně před svým příjezdem do druhého smluvního státu za účelem vyučování nebo zúčastnění se na výzkumu, nebo obojího, na univerzitě, vysoké škole, škole nebo jiné uznané instituci v tomto druhém smluvním státě, bude v tomto druhém státě osvobozen od zdanění z jakýchkoli odměn za takové vyučování nebo výzkum, a to po období nepřesahující dva roky od data jeho prvního příjezdu do tohoto druhého státu.

2. Tento článek se nepoužije na příjmy z výzkumu, jestliže takový výzkum je v první řadě vykonáván v soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

3. Výraz „uznaná instituce“ označuje pro účely odstavce 1 instituci, která je uznána v tomto ohledu kompetentním úřadem příslušného státu.

Článek 22

Ostatní příjmy

1. Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k takové stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

3. Jestliže rezident jednoho smluvního státu pobírá příjmy ze zdrojů na území druhého smluvního státu ve formě výher z loterií, křížovek, sázek na závody, včetně koňských dostihů, z karet her a jiných her jakéhokoli druhu nebo automatových her nebo ze sázení jakékoli formy nebo druhu na cokoli, mohou být takové příjmy bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny ve druhém smluvním státě.

Článek 23

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být rovněž zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loděmi nebo letadly provozovanými v mezinárodní dopravě nebo movitým majetkem, který slouží k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, jehož je rezidentem podnik provozující tyto lodě, letadla nebo majetek.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 24

Vyloučení dvojího zdanění

1. Zdaňování příjmů a majetku v příslušných smluvních státech se nadále řídí platnými právními

předpisy v každém smluvním státě, pokud tato smlouva neobsahuje odlišná ustanovení.

2. V případě Indie bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident Indie pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v České republice, Indie povolí snížit daň z příjmů nebo z majetku tohoto rezidenta o částku rovnající se dani zaplacené v České republice, ať přímo, nebo srážkou u zdroje. Tato částka však nepřesáhne tu část daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být zdaněny v České republice.

3. V případě České republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident České republiky pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v Indii, Česká republika povolí snížit daň z příjmů nebo z majetku tohoto rezidenta o částku rovnající se dani zaplacené v Indii. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být zdaněny v Indii.

4. Předpokládá se, že daň splatná ve smluvním státě a uvedená v odstavcích 2 a 3 tohoto článku zahrnuje daň, která by byla splatná nebýt daňových úlev poskytnutých podle právních předpisů smluvního státu určených k podpoře ekonomického rozvoje.

5. Jestliže, v souladu s jakýmkoli ustanovením této smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu je osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 25

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoli povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 rovněž použije na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno tak, že zabráňuje jednomu smluvnímu státu zdanit zisky stále provozovny, jež má společnost druhého smluvního

státu v prvně zmíněném státě, sazbou daně, která je vyšší než sazba daně ukládaná na zisky podobné společnosti prvně zmíněného smluvního státu, ani tak, že je v rozporu s ustanoveními článku 7 odst. 3 této smlouvy.

3. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoli povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

4. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 7 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoli dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 použijí na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 26

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo pokud její případ spadá pod článek 25 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoli dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoli časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoli obtíže nebo

pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se pro dosažení dohody jeví jako účelné mít ústní výměnu názorů, takováto výměna se může uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 27

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace (včetně dokumentů), jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou, zvláště pak za účelem zabraňování podvodům nebo únikům v oblasti těchto daní. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- poskytnout informace nebo dokumenty, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- poskytnout informace nebo dokumenty, které by odhalily jakékoli obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace nebo dokumenty, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 28

Pomoc při vybírání daní

1. Smluvní státy se zavazují vzájemně si pomáhat při vybírání daní, na které se vztahuje tato smlouva,

spolu s úroky, náklady a pokutami vztahujícími se k těmto daním, uvedeným v tomto článku jako „daňová pohledávka“.

2. Žádost o pomoc příslušného úřadu smluvního státu při vybírání daňové pohledávky bude zahrnovat potvrzení tohoto úřadu, že podle právních předpisů tohoto státu je o daňové pohledávce definitivně rozhodnuto. Pro účely tohoto článku je o daňové pohledávce definitivně rozhodnuto, když smluvní stát má právo podle jeho vnitrostátních právních předpisů na vybrání daňové pohledávky a daňový poplatník nemá nadále právo bránit vybrání.

3. Žádost o pomoc při vybírání daní splatných daňovým poplatníkem bude provedena, pouze pokud přiměřená aktiva tohoto daňového poplatníka nejsou k dispozici pro vybrání daní od tohoto poplatníka ve smluvním státě, který provádí žádost.

4. Částka vybraná příslušným úřadem smluvního státu na základě tohoto článku bude zaslána příslušnému úřadu druhého smluvního státu. Prvně zmíněný smluvní stát však bude mít právo na úhradu nákladů, pokud nějaké budou, vynaložených v průběhu prokazování takové pomoci, v rozsahu vzájemně dohodnutém mezi příslušnými úřady obou států.

5. Nic v tomto článku nebude vykládáno tak, že ukládá některému smluvnímu státu povinnost provést správní opatření jiného charakteru, než která se používají při vybírání svých vlastních daní, nebo taková opatření, která by byla v rozporu s jeho veřejným pořádkem.

6. Tento článek se začne provádět bez ohledu na ustanovení článku 30, která se vztahují ke vstupu v platnost této smlouvy, dnem, který bude vzájemně dohodnut mezi příslušnými úřady smluvních států.

Článek 29

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 30

Vstup v platnost

1. Smluvní státy si vzájemně písemně diplomatickou cestou oznámí, že požadavky dané jejich příslušnými právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost byly splněny.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z oznámení uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Ustanovení této smlouvy se budou provádět:

- v Indii, pokud jde o pobírané příjmy nebo vlast-

něný majetek za každý daňový rok začínající 1. dubna nebo později, který následuje kalendářní rok, v němž Smlouva vstoupí v platnost; a

b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

4. Dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Českou republikou a Indií přestane provádět Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indie o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, podepsaná v New Delhi dne 27. ledna 1986.

Článek 31

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti po neurčitou dobu, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou, podáním písemné výpovědi Smlouvu vypovědět, nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let ode dne

vstupu Smlouvy v platnost. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

- a) v Indii, pokud jde o pobírané příjmy za každý předcházející rok k 1. dubnu nebo později, který následuje kalendářní rok, v němž byla dána výpověď, a pokud jde o vlastněný majetek při uplynutí každého předcházejícího roku, začínajícího 1. dubna nebo později, který následuje kalendářní rok, v němž byla dána výpověď;

b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 1. října 1998 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, hindském a anglickém, přičemž všechny tři texty jsou autentické. V případě rozdílu mezi texty bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky:

Mgr. Ivo Svoboda v. r.
ministr financí

Za vládu Indické republiky:

Girish Dhume v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 281/78 180/1999** ze dne 22. listopadu 1999, **kterým se upravují postupy účtování pro podnikatele.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/78 179/1999** ze dne 22. listopadu 1999, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/83 690/1999** ze dne 22. listopadu 1999, **kterým se upravují postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/83 691/1999** ze dne 22. listopadu 1999, **kterým se upravují postupy účtování u malých příspěvkových organizací a u jiných drobných organizací účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví a u zálohovaných organizací.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/83 700/1999** ze dne 22. listopadu 1999, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro zdravotní pojišťovny.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Tato částka je rozesílána přednostně před částkou 97/1999 Sb.

V částce 97 ročníku 1999 bude publikována vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 296/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 1/1998 Sb., kterou se stanoví požadavky na jakost, postup při přípravě, zkoušení, uchovávání a dávkování léčiv (Český lékopis 1997).

Částka 97/1999 Sb. bude obsahovat pouze tento předpis a bude mít strany č. 4873 až 6528, cena částky bude 850,- Kč. Bude rozeslána dne 20. prosince 1999. Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Částku obdrží pouze ti předplatitelé, kteří si ji na základě oznámení objednali.

Od 20. prosince 1999 bude možno si částku 97/1999 Sb. zakoupit v prodejnách Sbírky zákonů nebo si ji objednat na adrese MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Příbšková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kuččík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; **NEWSLETTER PRAHA,** Safářkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Dlouhá 9, tel.: 047/522 04 24, 522 08 58, 522 08 35, 522 05 39; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.